

A felvidítő levél

Írta: **Juliann Tenney Doman**
(Ígaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Mindenkit üdvözlök az „Mórán!”

Rita felnézett az új tanítójára, és elmosolyodott. Fiatalabbnak tűnt a többi tanítójánál. A hangja elcsuklott, miközben beszélt. Megköszörülte a torkát, és folytatta.

„Bálint bácsi vagyok.”

Az egyik tanuló felemelte a kezét. „Új vagy itt?” – kérdezte.

„Igen. Épp most végeztem el a főiskolát. Ti vagytok a legelső osztályom.”

Aztán Bálint bácsi elmagyarázta, hogy mit fog tanulni az osztály. Halkan beszélt. Néha nehéz volt hallani őt.

Rita hallotta, ahogy gyerekek sugdolóznak mögötte. Ettől még nehezebb volt meghallani, amit Bálint bácsi mondott. Rita azonban minden tőle telhetőt megtett, hogy odafigyeljen. Amikor Bálint bácsi ránézett, elmosolyodott.

Aznap este vacsora közben Anya Rita első iskolai napjáról kérdezett.

„Tetszenek az óráim és a tanárim – mondta Rita. – Van egy tanítónk, aki teljesen új. Elégge izgul. Néhány gyerek kigúnyolta.”

„Néha még a tanítók is izgulnak” – mondta Apa.

Anya elmosolyodott. „Örülök, hogy ott vagy, hogy szurkolj neki.”

Másnap Rita meghallotta, amint néhány gyerek a folyosón beszélget.

„Engem is tanít Bálint bácsi – mondta az egyikük. – Tegnap még csak nem is hallottam.”

„Néha még a tanítók is izgulnak” – mondta Apa.

„Hallottad, ahogy elcsuklott a hangja?”
„Hosszú lesz az év” – mondta egy másik gyerek. Mindannyian felnevettek.

Rita elgondolkodott azon, amit Apa mondott arról, hogy a tanítók is izgulnak. Tegnap volt Bálint bácsi első napja az iskolában. Ez valószínűleg elég ijesztő volt. Anya azt mondta, hogy szurkoljon neki. Hogy valósíthatná meg ezt Rita?

Amikor Rita aznap este imádkozott, megkérte Mennyei Atyát, hogy tudassa vele, hogyan segítsen Bálint bácsinak.

Másnap Rita kicsomagolta az ebédjét. Volt benne egy rövid levél Anyától. „Nagyszerű vagy!” – állt benne. Rita elmosolyodott. Szerette Anya levélkéit. A családja „felvidítő leveleknek” nevezte őket.

Ez az! Rita és az osztálytársai írhatnának egy felvidítő levelet Bálint bácsinak.

Rita megkérte néhány osztálytársát, hogy iskola után jöjjenek el hozzá. Mosolygós arcokkal és csillagokkal feldíszítettek egy nagy, élénk színű plakátot. Leírták, mit kedvelnek Bálint bácsiban. Leírták, mi mindent tanultak már tőle. És elmondták neki, hogy örülnek, hogy ő a tanítójuk.

Másnap Rita és néhány barátja korán beértek az iskolába. Feltették a plakátot Bálint bácsi osztálytermének az ajtajára. Aztán a sarkon túl elrejtőztek, hogy megnézzék, mi történik.

Bálint bácsi hamarosan bement a

termébe. „Ó” – lepődött meg. Rita és az osztálytársai nézték, ahogy elolvassa, amit írtak. Széles mosoly terült el az arcán.

Amikor Rita látta, mennyire boldog, ő is boldognak érezte magát. Elmosolyodott, és pacsit adott a barátainak.

Miközben elindultak, Rita hallotta, amint valaki ezt mondja: „Alig várom Bálint bácsi óráját!” Rita is alig várta. ●
Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

